



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque**

**Bartoli, Daniello**

**Lvgdvni, 1665**

XLIV. Naus manifesto naufragio eripitur. anno 1601.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10840**

XLII.  
Ex lapsu mo-  
riturus sana-  
tur anno  
1600.

Michaël Hokolzerus in Collegio Sallienti ædituus campanariæ turris ex culmine in præceps ruit, & mirum tam alto allisu non fuisse subito extinctum: attrito tamen grauitur corpore, capite saucio, & emortuis sensibus in proximum lectum coniicitur. Chirurghi, vt caput hiare conspiciunt tot, ac tam lethalibus fracturis, & ex valido afflictæ cerebri recullu conuelli hominem sæpius, plusque viciis breuissimo tempore epilepticis affectibus corripit, vitam illico desperant. Sacro itaque oleo vngitur, magisque de mortis quàm vitæ præsidii illi prospicitur. Succurrit nihilominus Patri cuidam, vt S. Ignatio illum commendaret, cuius effigie capiti iacentis pie imposita, cum domo vniuersa quæ tanquam morituro suis precibus aderat, eum à S. Ignatio petit, fuitque illico rata petitio. Redit sensuum vsus, monetur sanctum inuocare; interrogatur num eius imaginem agnoscat? Ego vero, inquit, hanc probè agnosco, sed alia specie, ac multo illucrius illum vidi. Quonam autem modo tametsi nescitur, at scitur quamprimum valuisse, nulloque in posterum ruinæ illius sensu solita ministeria integrasse.

XLIII.  
Gravissimè  
agrotata visa  
S. Ignatij sa-  
natur anno  
1598.

Reffredam Flosiam Duaci in Belgio natam, morbi diuturnitas vix iam curabilem fecerat; cumque indormisset, duos videt in somnis Societatis cultu Sacerdotes, quorum alterum satis norat Maximilianum Capellium, quo dum is viueret, à confessionibus vsa erat; alterum quis esset ignorabat. Maximilianus accedens propius, vides, ait, istum qui mecum huc venit, is est Pater Ignatius, proin si quid est quod à Deo velis, illo vtete precatore, certoque, quid vis impetrabis? Hic virgo pridem S. Ignatio imprimis addicta, respondit se tantum optare temporis, quantum ad componendum negotium sat foret, quod alioqui se tunc moriente pessum ibat. Quæ dum diceret attendebat defixis oculis, ecquid optatis Sanctus annueret. At is placido vultu, & silens annuit, manûque bene adprecatu abcessit. Excitata Virgo talique somnio mirè læta, multo effusius gauisa est cum se voti compotem aduertit, lecto enim surgens inopino conspectu familiares terrauit; quoad recensita miraculi serie, cum iis Deo & S. Ignatio laudes meritas perfoluit: ipsa non modo conualescens, sed primis viribus tædonata, domesticas operas repetiit.

XLIV.  
Nauis mani-  
festo naufr-  
gio eripitur.  
anno 1601.

Soluerat nauis S. Thomæ Philippinas versus inagno militum, & vectorum numero, inter quos nonnulli è Societate. Post duorum, & sexaginta dierum navigationem, comparet terra quam arbitrati sunt nauæ caput spiritus sancti esse. Hanc tempus obortis nebulis per obscurum oculis eripit; inde mari torrente in incertum abrepti, deferuntur in locum scopulis, præterquam à puppi circumseptum, ex quibus nauis, duabus iisdem quæ se induerat faucibus, nulla velorum, & venti dispensatione, eximi potuit, pertinaci aura semper in scopulos ad certum naufragium repellente. Nox inter hæc ingruens, in anchoris, ad metum; in votis ad Deum exigitur, iamque illuxerat, cum tempestatis aucta violentia proximum exitum indicebat. Quare datur tormento signum ad reuocandum nauigium quod plagæ explo-  
randa

randæ causa dimissum fuerat, ut posset naufragis subsidio esse. At hic, nauis Prætori, Antonio Maldonato Riberæ, cogitatio incidit, eius in cultum S. Ignatij præclarissimo studio mirè quadrans, implorandi nimirum ipsius auxiliij tum ut atrox discrimen discuteret, tum quantâ esset in cœlis gratiâ palam incredulis faceret; pridic siquidem de sanctimonia illius, nondum videlicet Beatis adscripti altercatio fuerat, & quantum ad aliquos minus honorifica quam deceret. Ut autem constaret gratiam quæ postularetur, eius beneficio deberi, rogauit ut horis ante meridiem duabus, ventum, qua valebat apud Deum potestate mutaret, quo possent iis defuncti scopulis portum tenere incolames. Supererant quatuor ad dictam decimam tantum horæ; quidam è Patribus, temoni S. Ignatij imaginem appendit; atque illa omnino quam Prætor statuerat decima, tantum ventus remisit, quantum desinite opus fuit ad explicandam nauim ex illis faucibus, implicandam prorsus nautarum iudicio, in alios scopulos, si quauis alia venti mensura ueheretur, sic salui, lati, & alacres portum breui tractu optatum attigerunt.

Transibat Mediolano Philippus Lopesius Villanouanus, vbi iurgatus cum quodam sibi noto, etiam ad manus venit, ac dum colluctantur, detractum ille Philippo pugionem sub eius mamilla defigit, inter nonam & octauam costam. Increuit vulnere febris ingens, pulsus durities, & sudor frigidus cum deliquo spirituum, & ægro anhelitu: chirurgus plagam palmi altitudine metitur, & tam ipse cum perito sodali, quam medicus, ex communi examine non plus ei vitæ, horis quadraginta restare pronuntiant. Iam quidem peccata expiarat apud Sacerdotem quem primum necessitas obtulerat, sed quod Castellane non satis caperet, ne quid resideret animo scrupuli Sacerdotem acciuit è Societate, qui postquam audiit confitentem, plurimum suavitatis, ut in patrocinio S. Ignatij vitam deponeret, peteretque ab eo seruari, si è re animæ futurum prospiceret: morem faucius gessit, vouitque se ad eius sepulchrum, si sanus euaderet, donarium ex argento missurum. Quibus ita peractis febris ponit; redit spirandi facilitas; vulnus postredie, bolidem vix vno digito admittit; quod suspicati medici ex tumore ortum, futuri abscessus prænuntio, noua consilia distulerunt quoad clarioribus indiciis docerentur. Sed erat hæc conglutinatio, non tumor vulneris, quod intra quartum diem cum planè coisset, septimo agrotus lecto se expedit, nono iter quod cæperat in Belgium repetit.

Fuit Stanislaus Philippouizio Varfauia proconsuli quadrimus filius Hiacinthus vitæ ex morbis conclamata, cuius in momenta mors expectabatur. Auctor fuit matri Sacerdos Canonicus, ferendi puerum in Societatis templum, nuncupandique pro illo ad S. Ignatium voti. Paret pie suadenti mater, patre licet admodum repugnante, quod moriturum prius crederet filium, quàm ad templi fores ventum esset. Verum longè secus quam metuerat euenit; tulit puerum mater, toto sacri tempore coram

XLV.

*Ex lethali  
vulnere sa-  
natur.*

XLVI.

*Quadrimus  
puer Varfa-  
uia sanatur  
anno 1611.*

HH h

S. Igna